Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Parc de la Font de la Sala

Sant Hipòlit de Voltregà

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Camí de Sant Martí
Emplaçament	A ponent del nucli urbà, sota la vessant de migdia del turó del Morral
Alçada:	561m

Coordenades:

Latitud:	42.01562
Longitud:	2.23267
UTM Est (X):	436467
UTM Nord (Y):	4651795

Classificació

Número de fitxa	08215 - 192
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Sant Hipòlit de Voltregà
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dj., 02/04/2020 - 02:00

Descripció

Parc situat a l'extrem de ponent del municipi, sota la vessant de migdia del turó del Morral. Es tracta d'un espai públic a l'aire lliure delimitat i travessat pel clot de la font de la Sala, un torrent que baixa de la serra de Sobremunt i que transcorre a través de les margues de la vessant de migdia del turó del Morral, marxant en direcció sud-est fins al nucli urbà (de fet, dins del nucli el torrent s'anomena de Mitjavila). El parc presenta una planta més o menys allargassada i està format per dues feixes disposades a diferent nivell i connectades amb rampes pavimentades per facilitar la mobilitat reduïda. La feixa superior està destinada al lleure, amb diverses barbacoes, taules i bancs per seure. La feixa inferior, en canvi, dóna accés a l'espai de ponent del parc, on es localitza la font de la Sala, que dóna nom a l'espai, i un destacable salt d'aigua situat a l'extrem oest, en un dels desnivells més pronunciats de la llera del torrent. A pocs metres de la font destaca un pont de fusta que travessa el torrent i dóna accés al camí d'en Domingo, un corriol que porta al turó de Sant Marc i a la font d'en Petllari, situada molt a prop. Tota la zona de ponent del parc està caracteritzada per la presència de diferents espècies d'arbres autòctones i no, sobretot pollancres i avets. Pel que fa a la zona de llevant l'espai és molt més obert, amb pollancres i moreres plantades de forma arrenglarada.

Observacions:

Els accessos principals al parc es fan des del carrer i el camí de Sant Martí, passant pel dipòsit d'aigua i trencant en direcció a ponent, o bé des del carrer de la Vinya, mitjançant un camí que s'enfila en direcció al dipòsit, i que s'agafa un cop passat el CAP i la Llar dels Jubilats, així com des de la font del Bac. Alhora, des del mirador de Sant Marc, s'hi pot accedir també mitjançant el camí d'en Domingo, un corriol que porta directament a la font de la Sala.

Història

Des de temps antics, el paratge de la font de la Sala ha estat una zona força concorreguda pels voltreganesos com a espai de lleure i esbarjo. Pel que sembla, a mitjans del segle XX, es va plantar bona part dels espècimens d'arbres que hi ha documentats. L'indret es va anar fent popular fins que, a mitjans de la dècada dels anys 90, la Diputació de Barcelona va adequar la zona: va crear nous accessos, va aixecar algunes rampes per millorar l'accessibilitat, va col·locar mobiliari urbà i va adaptar l'entorn a les formes que manté actualment (algunes informacions consultades també es refereixen a una possible campanya d'adequació feta als anys 80, però aquesta dada no s'ha pogut contrastar). El parc té prohibida la circulació de vehicles i cal demanar autorització a l'ajuntament per fer ús de les instal·lacions de la zona.

Bibliografia

CIRERA, Antoni; VILA, Assumpta (2019). L'aigua a la serra de Sobremunt. Vic: Eumo Editorial, Centre d'Estudis del Voltreganès, p. 57.
GRUP DE DEFENSA DEL TER (2005). Les fonts que tenim. Osona i el Lluçanès. Manlleu: Grup de Defensa del Ter, p. 194.
SERRALLONGA, J.; CROSAS, C.; CASAS, P.; SERRA, L. (2014). Sant Hipòlit de Voltregà, l'empenta d'un poble. Vic: Ajuntament de Sant Hipòlit de Voltregà, Eumo Editorial, Museu del Ter, p. 85, 92-93.
SERVEIS TÈCNICS MUNICIPALS (2019). "Catàleg de béns a protegir". Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Hipòlit de Voltregà. Document per a l'aprovació definitiva, setembre 2019. Codi identificador: 2.BSE, 1.BAMP.